

[Søren Olesen.]

miliens nødvendige forbrug, og jeg ville foretrække, at man gjorde dette fradrag noget større og lod andre varierende fradrag falde bort. Men man bør naturligvis ikke ødelægge virkningen af et sådant fradrag ved at berøve de fattige både klæder og føde gennem tøjsskat og andre forbrugs-skatter. Det er dog meningsløst først at indrømme mennesker et sådant skattefradrag, at de har midler til, skal vi sige en ret tarvelig husholdning, og så bagefter pålægge dem forbrugsafgifter, som måske berøver dem et endnu større beløb, end skatten ellers ville have andraget.

Den højtærede finansminister bebudede i sin fremsættelse, at han senere ville fremsætte forslag om en ændret ejendomsbeskatning under hensyn til grundskyldskommissionens betænkning. Jeg regner med, at man her bl. a. vil foreslå, at jordrenten inddrages til fordel for samfundet. En lovgivning herom kan efter min mening hverken anfægtes moralsk eller juridisk. I modsætning til, hvad der gælder for skatterne, er der her tale om at betale for en særfordel, man har fået, idet man har rådighed over en del af fædrelandets jord. En sådan reform giver grundlag for en bedre offentlig økonomi, og den kan gøre det muligt at lette skattetrykket og afvikle det eksisterende skattesystem. Vi opfordrer finansministeren til så hurtigt som muligt at fremsætte et sådant forslag, som vi vil modtage med den allerstørste interesse.

Senere omtalte finansministeren, at han eventuelt også ville fremsætte et forslag om skat ved kilden. Jeg kan ikke se noget tiltalende i at sætte befolkningen under endnu mere formynderskab, end den er i forvejen. Enhver skatteborger har dog lov til at sætte et beløb til side til skat, og vi har sparekasser og banker, som kan forvalte pengene, hvis han ikke stoler på, at han kan lade være at røre dem, inden skatten skal betales. En lov om skat ved kilden vil medføre en meget forøget administration, og der vil endvidere komme meget betydelige vanskeligheder, som efter min mening helt vil opsluge fordelene, for sådanne findes der selvfølgelig nogle af ved en sådan ordning. Hvordan vil man f. eks. bære sig ad overfor sådanne arbejdsgivere, som begår underslæb med hensyn til de beløb, de har

skullet tilbageholde til lønmodtagernes skat? Sådanne ting vil ske, det ved vi. Allerede nu har man eksempler på, at arbejdsgivere ikke har været i stand til at afregne de tilbageholdte skattebeløb med kommunerne. Vil staten og kommunerne garantere, hvad de faktisk bliver nødt til, vil det sige — da de, der har betalt skatten på denne måde, naturligvis ikke skal betale en gang til: — at stat og kommune må tage det tab, som eventuelt kan fremkomme, f. eks. ved at der begås underslæb med de tilbageholdte beløb. Desuden vil der opstå vanskeligheder, hvor der er tale om folk, som arbejder mange forskellige steder. Hvordan skal det være muligt for vedkommende selv at holde rede på det, og hvordan vil myndighederne holde rede på det, hvis f. eks. en mand har betalt skat ved tilbageholdelse 50 forskellige steder? Det er næsten umuligt at finde ud af. Jeg kan ikke se andet, end at det vil føre til genindførelse af arbejdskortene, som man havde engang, og som var meget forhadte af arbejderne; hvis den enkelte lønarbejder skal have sikkerhed for og nogenlunde oversigt over, hvad han har indbetalt i skat, må han forsynes med et sådant kort, hvorpå det hele bliver opført, så man kan have kontrol med hans skattebetaling, og det bliver meget besværligt og ubehageligt for alle parter.

Man taler om, at indførelsen af systemet skat ved kilden vil bringe os i samklang og forståelse med de andre nordiske lande. Jeg synes, man må sige, at det er sørgeligt, hvis samarbejdet ikke kommer til at gå ud på andet end at presse de flest mulige skatter ud af befolkningen. Det ser ikke ud til, at man på andre områder kommer ret vidt med det nordiske samarbejde; jeg tænker f. eks. på det fælles handelsområde. Skulle resultatet blive, at man kun kan enes, når det gælder om at få skatter frem, synes jeg, det er et kummerligt resultat.

Indtil vi altså får flere og nøjere oplysninger herom, kan vi i hvert fald ikke anbefale, at man går over til dette system, som man har betegnet som skat ved kilden.

Man har ment, at forslaget om skat ved kilden vil medvirke til at formindske spændingen omkring skattefradragets retten. Det er klart, at bortfaldet af skattefradragets retten vil betyde en forenkling af skatteberegningen, men skatternes højde gør, at heller